

τὰ μέγιστα καταγίνομαι· καὶ γὰρ καὶ σὺ καὶ Γοργίας
 μεῖζον ὑγιείας | οὐκ ἔχετε⁵. ὡσαύτως δὲ τὸ ἴδιον αὐτοῦ
 ἔργον καὶ ὁ γυμναστὴς ἐπαινέσει καὶ ὁ χρηματιστὴς τὸ
 οἰκεῖον. ἐπεὶ οὖν ταῦτα λέγουσι, πειρῶ ἐκείνοις τε καὶ
 5 ἐμοὶ λέγειν σαφῶς τὸ ὑποκείμενον τῇ ὅητορικῇ⁶. ὁ δὲ
 ἀποκρίνεται ἐγγὺς μὲν τῆς ἀληθείας, οὐ μὴν σαφῶς καὶ
 διηρθρωμένως· λέγει γὰρ ὅτι ‘τὸ πείθειν ἐστὶν ἐν τε
 δικαστηρίῳ δικαστὰς καὶ ἐν βουλευτηρίῳ βουλευτὰς καὶ
 ἐν ἐκκλησίᾳ ἐκκλησιαστάς’· ἵδον οὖν ὅτι ἀσαφῶς λέγει.
 10 πλὴν διὰ μὲν τοῦ δικαστηρίου τὸ δίκαιον αἰνίττεται, διὰ
 δὲ τοῦ βουλευτηρίου τὸ συμφέρον, διὰ δὲ τοῦ ἐκκλησιαστοῦ
 τὸ καλόν. εἶπεν δὲ καὶ τὸ ‘πείθειν’, ὃ ἐστι τὴν ἐνέργειαν,
 καλῶς καὶ τοῦτο· ἐνέργειαν μὲν γὰρ θέλει ἔχειν, οὐ πάντως
 δὲ τὸ τέλος. οὕτω γοῦν καὶ ὁ ἰατρὸς ὑγιάζει μέν, ἀντὶ τοῦ
 15 ‘ἐνέργειαν ἔχει ὑγιείας περιποιητικήν’, οὐ πάντως δὲ
 πάντα ἄνθρωπον ὑγιάζει· οὕτω καὶ ὁ ὁρτωρ πείθειν μὲν
 ἐπαγγέλλεται, οὐ πάντως δὲ τέλος ἔχει τὸ πεῖσαι.

Τὸ πλούτεῖν ἀδόλως [451 e 5]: ὁ μὲν χρηματιστὴς 7
 οὐ θέλει πλούτεῖν ἀδόλως ἀλλὰ μετὰ πολλῆς τυραννίδος·
 20 ἀλλ’ ἐπειδὴ ως ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ τοῦ τὸ μέλος λέγοντος
 προφέρει τὸν λόγον, τὸ ‘ἀδόλως’ προσέθηκεν.

Εἰ δὲ αὖ μετὰ τοῦτο ὁ παιδοτρίβης [452 b 1]: 8
 τὸν παιδοτρίβην μετὰ τὸν ἰατρὸν εἶπεν, ἐπειδὴ ὁ μὲν ἰατρὸς
 περὶ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ καθ’ αὐτὰ καταγίνεται, ὁ δὲ παι-
 25 δοτρίβης περὶ τὴν σύνθεσιν αὐτῶν καὶ τὴν τοιάνδε τῶν
 μορίων συνθήκην καὶ τὸ κάλλος αὐτῶν.

Καταφρονῶν ἀπάντων [452 b 8]: ἵδον οὐκέτι τὸ 9
 ‘ἀδόλως’ προσέθηκεν, ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ χρηματιστὴς λέγει,
 δις πάντων καταφρονεῖ.

³⁰ mg. 23 ση. περὶ τίνων ὁ ἰατρὸς καὶ περὶ τίνων ὁ παιδοτρίβης
 καταγίνονται.